

Dorota — Výčepní ♀

Oddíl: Maska

Šenkýřka z ratajské krčmy nad náměstím

Osobnost: ESTP-A (Podnikatel)

Jak tě znají ostatní Jsi živá, společenská, zvyklá být středem pozornosti. Znáš každého, kdo kdy sednul k tvému stolu. K výpravě ses přidala dobrovolně. Jsi proviantka.

Tajný zájem Přivydělávala sis tím, že jsi posílala drobné zprávy jistému prostředníkovi v Kutné Hoře — kde kdy bude hlídka prořidlá. Teď se obáváš, že tě to zlobí na svědomí.

[VEDLEJŠÍ] — zaseklý zámek: Výpravní truhlice nebo herní předmět se zasekne v zamčeném stavu. Jako krčmářka znáš ledacos o vzpříčených petlicích a tvrdošíjných zámcích — musela jsi si za ta léta poradit s leccíms. Drobná praktická pomoc celé skupině; záminka pro kontakt s více postavami.

[HLAVNÍ] Najít, kdo z výpravy by mohl mít kontakt na onoho prostředníka. **Aktivace:** **Vlastimilův refrén** — okamžitě poznáš, že to byl host, kterému před týdnem nalévala. Hostila jsi ho dva večery. A rukavici nesundal ani u džbánu — to si člověk pamatuje. Mlčet, nebo to říct Matyášovi?

Znáš jeho jméno. Hostila jsi ho dva večery v řadě — a šenkýřka jméno hosta zná. Když si to s Matyášem začnete skládat (nebo když se tě někdo přímo zeptá, kdo byl ten muž z refrénu), **máš ho čím pojmenovat:** „*Jíra Hrubý. Spal U Zlomeného kola. Drobný kurýr, ne hrdina.*“ Není to tajemství, které bys chránila — je to prostě věc, kterou víš ty a nikdo jiný. **Ty přinášíš jméno, Matyáš přináší ránu.** Dohromady je z toho člověk.

Drby jako řemeslo: Pokud večer padne zmínka, že ledečský kovář se ptal, kdo mu doplatí práci po nějakém jezdcí — pošli to dál nahlas. Drby jsou tvoje řemeslo.

Proviantní pošťuchování s Hedvikou (ráno na Pirkštejně): Navzájem přes jídlo a pití profesně zhodnotíte zásoby — dvě profesionálky, které si nic neodpustí. Zaplňuje mrtvé ráno oběma.

⚙️ **Víno pro kramářku: Aneta si k tobě dnes přijde pro víno.** Neřekne proč (je do lektvaru zamilovaných, který si nechává namíchat u Přibyslavy). Ty jsi výčepní — víno máš, a taky máš oči. **Že si kramářka kupuje víno a hned nato mluví s bylinkářkou, je přesně ten druh drobnosti, kterou tvoje řemeslo sbírá.** Dej jí ho, vezmi si groš, a pamatuj si to.

Jedna věta nahlas, u oběda: Až bude Hedvika vydávat z rance a rozhodovat, kdo dostane co, **pojmenuj to nahlas jako drb** — ať je to slyšet:

„U Hedviky poznáš, jak si stojíš, podle toho, co dostaneš. Kdo dostane kůrku, ví, kolik uhodilo.“

Proč to má cenu: tím se z Hedvičina servírování stane **veřejně srozumitelný jazyk**, ne soukromý zvyk. Večer to bude potřeba — až Hedvika něco postaví před Blažeje, bude celý stůl vědět, že to není jídlo. (*A tobě to sedí: jsi z oddílu Maska a čteš mlčení. Tohle je mlčení, které se dá naučit číst.*)

Pojistka u opasku (krčma, fáze 1): pokud Hedvika postaví před Blažeje mísu s opaskem a **nikdo nezareaguje**, zeptej se ty. Je to tvůj lokál: *„To je vaše, pane? Prý se to našlo u výčepu.“* Nic víc; otázka stačí.

Otázka u stolu

Hranice ty = fakta a polidštění mrtvého (miska ČLOVĚK) · **Matyáš = forma, žánr a doslech** (miska KRYSA). Nepřebíráš cynismus — ten je jeho.

Šlechtic se zeptá tebe, jako první z oddílu Maska (výslech je poslední, je to můstek k baladě):

ŠLECHTIC: *„Šenkýřko. Ty čteš lidi u stolu líp, než já čtu listiny. Co ti dnes nesesedělo?“*

Odpovíš z toho, co ti za den utkvělo — žádný seznam si vést nemusíš. Je to tvoje řemeslo: celý život stojíš za výčepem a posloucháš, kdo si co protřečí. Kdo řekl něco jinak než před hodinou, kdo se zatvářil, kdo se ptal na věc, na kterou se ptát neměl. **Rozhodni se ale předem, kolik z toho dáš.** Můžeš vysypat všechno, můžeš si nejcennější drobnost nechat, můžeš mlčet — ale **mlčení tě u toho stolu stojí víc než kohokoli jiného**, protože ty jsi ta, co mluví vždycky. ⚠️ **Hned po tobě se šlechtic obrátí na Matyáše** a zeptá se ho na totéž. **On odpovídat nebude.** Nekomentuj to; jen si toho všimni.

Vodítka Pokud tě svědomí dotírá, jdi za kaplanem Bartolomějem — ke **zpovědi** nebo na **duchovní rozhovor**.

Herní tik (vyber 1 nebo několik):

1. Mistrná posluchačka — vypadá, jako by se věnovala jinému.
2. Zopakuje větu, co slyšela, zdánlivě mimochodem.
3. Drobně přesouvá předměty z místa na místo.
4. Při zmínce o krčmě nebo hostu mlčí — což je pro ni neobvyklé.
5. Občas zopakuje větu, co slyšela, jakoby mimochodem — a sleduje, jak na ni někdo zareaguje.

Úvodní věta *Dorota, výčepní z Rataj. Lidé u stolu mluví víc, než by měli — a já jsem celý život u stolů. Víte, kolik se toho dá dozvědět jen tím, že čepujete a mlčíte? Dnes budu čepovat trochu méně a poslouchat trochu více.*

Linky: Nechtěně zapletení (primární — s Matyášem identifikuje cizince), Pravda v mlčení (otevívá scénu na vyhlídce, šlechticova otázka jako první z Masky)

Profese / dovednosti: znalost lidí, krčmnictví, pití alkoholu (situačně).

Co dnes máš udělat

1. **Ráno na Pirkštejně:** proviantní poštuchování s Hedvikou.
2. **Na vyhlídce (~11:00) veřejně oslovíš Vlastimila** hned po refrénu: „Kde jsi tu píseň vzal, trubači? Ten člověk — má jméno?“ Šenkýřčin profesionální tah: lovíš, ale nic nedáváš. Drama: Vlastimil musí odpovědět přede všemi. ⚠️ **Tím otvíráš scénu cynik a romantik** — jádro celé linky Pravda v mlčení. Ty vedeš první ránu tady na vyhlídce; Matyášovy dvě suché repliky o řemesle přijdou až u padlého stromu a scéna tam doběhne pointou „*Brankou prochází bezhlavá pravda.*“ Ty už do ní dál nevstupuješ; tvoje slovo přijde znovu až u fámy u padlého stromu.
3. **Najdi tichý kontakt s Matyášem** (ranhojič z oddílu Stopa). Pokud ti GM pošeptá „*Druhá by ti to ráda řekla. Jen čeká, kdo začne.*“ — víš, že Matyáš cizince taky zná. Skládáte dílky — muž, který poslouchal, schovával ruku a nechával se bodnout, není opilý kurýr: **byl nebezpečný, nebo v nebezpečí?**
4. **U padlého stromu: fáma poprvé**, před plným publikem — historku nasadí **Matyáš, ale pod Ctiborovým jménem** („*Starý Ctibor tvrdil, že spadl s koněm do potoka u Skalice...*“). Máš **první námitku** — hostila jsi ho dva večery v řadě a víš svoje: „*Vždy si vzal jen jedno pivo. Takoví nepadají z koní.*“
5. **Na rozcestí pod Talmberkem: druhé kolo — a něco se změní.** Matyáš historku zopakuje přímo tobě do očí, ale **tentokrát už bez Ctiborova jména**, v první osobě: „*Strhal se s koněm u Skalice. Nic víc v tom není.*“ Doříkáš to stručně — a **poprvé oslovíš jeho, ne nepřítomného:** „*Neopil se u mě ani jednou, Matyáši. Ani jednou.*“ ⚠️ **Všimni si toho, i když to nekomentuješ.** Ráno tlumočil cizí historku; teď ji tvrdí sám. **Ty jsi jediná v táboře, kdo ten posun zaznamená** — protože jediná víš, že o tom mrtvém taky něco víš. Od téhle chvíle máte veřejně **spor o charakter mrtvého**, ale to podstatné je pod ním: on právě začal lhát nahlas a ty víš, že lže. 🌀 **Tichá aliance mezi vámi tím nepraská** — jen se do ní dostane trhlina. Nesnaž se ho před ostatními usvědčit ani hájit; ta trhlina je materiál pro večer.

6. **Pomalů se ti začne skládat:** Tvůj prostředník mohl dělat věci větší než ty drobné drby.
Drobný vnitřní vrchol. A pokud během dne někdo u výčepu (u Kuchelníku nebo v krčmě) zmíní: „*Ledečský kovář se prý ptal, kdo mu doplatí práci, co si u něj objednal jezdec — a nepřijel. Prý nechal zálohu*“ — **pošli to dál nahlas.** Drby jsou tvoje řemeslo.
7. **V krčmě** — Vlastimilova balada tě bude zasahovat. Máš právo promluvit **po Matyášově popření:** „*Pil málo, platil poctivě a poslouchal, jako by mu na lidech záleželo. To je všechno, co vím. Ale je to víc než historka s potokem.*“ To je tvůj dar mrtvému — a tvůj vzdor té nudné verzi. Podej ho nebo ne: obojí je tvoje volba.
8. **⚠ Rukavice — jedna věta, kterou dej PŘÍMO DO EULOGIE (blahořečení zemřelého).** Pamatuješ si, že si **nesundal rukavici ani u džbánu** (máš to výš v sekci **[HLAVNÍ]**). Je to nevinná vzpomínka a přesně ten druh lidské drobnosti, jakou v eulogii chceš — tak ji tam přidej:

„*Pil málo, platil poctivě a poslouchal, jako by mu na lidech záleželo. **A rukavici nesundal ani u džbánu — to si člověk pamatuje.** To je všechno, co vím. Ale je to víc než historka s potokem.*“

Netušíš, komu tím podáváš nůž. Pro tebe je to důkaz, že si toho člověka pamatuješ jako člověka. **Pro Matyáše je to poslední dílek** — a on ho o minutu později použije proti mrtvému, kterého jsi zrovna hájila.

Chronologie s vyznačením HLAVNÍ/VEDLEJŠÍ je níže v „Klíčové momenty“.

Klíčové momenty

- **[VEDLEJŠÍ] Ráno na Pirkštejně:** proviant s Hedvikou.
- **[HLAVNÍ] Vyhlídka: HLAVNÍ MOMENT.** Refrén → tvoje veřejná otázka → tiché poznání s Matyášem.
- **[HLAVNÍ] Cesta k rozcestí pod Talmberkem:** drobná výměna s Matyášem — skládáte dílky.
- **[HLAVNÍ] U padlého stromu:** fáma — premiéra (nese Matyáš pod Ctiborovým jménem), tvoje první námitka.
- **[HLAVNÍ] Rozcestí pod Talmberkem:** druhé kolo — **Matyáš poprvé bez Ctiborova jména** → tvoje replika „*Neopil se u mě ani jednou, Matyáší. Ani jednou.*“ (poprvé oslovíš jeho)
- **[HLAVNÍ] Krčma, výslech:** šlechticova otázka na tebe jako první z oddílu Maska — „*Co ti dnes nesesedělo?*“ Odpovídáš z toho, co ti utkvělo.
- **[HLAVNÍ] Krčma, balada:** Vlastimilova balada — slyšíš ji nově. Po Matyášově popření máš slovo.

Tvé volby

- 🎭 **Mluvíš s Matyášem nahlas nebo jen vyměníte pohled?**
- 🎭 **Tvé prozrazení o hlídce — řekneš někomu?**
- 🎭 **V krčmě po popření:** proneseš eulogii, nebo mlčíš?
- 🎭 **Výslech:** co řekneš šlechtici o tom, co ti dnes nesesedělo, a co si necháš pro sebe?
- 🎭 **Jméno mrtvého:** pojmenuješ Jíru Hrubého nahlas, nebo ho necháš být „ten host“?